

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
5 У 15544/14
Дана 22.06.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судијским помоћником Весном Оташевић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ..., ..., као носиоца конзорсијума који чине: Б.Б. ..., ..., В.В. ..., ... и Г.Г. из ..., ..., чији је пуномоћник Дејан Чавић, адвокат из Београда, Симићева 106, против туженог Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, ради поништаја решења број 4-00-2001/2014 од 10.10.2014. године, са заинтересованим лицем Д.Д. ..., ..., кога заступа Вјекослав Цветек, адвокат из Новог Београда, Марка Челебоновића 47/8, у предмету јавних набавки, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа одржаној дана 22.06.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац А.А. ..., ..., да заинтересованом лицу Д.Д. ..., ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем усваја се захтев за заштиту права подносиоца захтева Д.Д. ..., као овлашћеног члана групе понуђача коју чине понуђач Ђ.Ђ. ..., Е.Е. ... и Ж.Ж. ... и делимично поништава отворени поступак јавне набавке добара-бројила и мерних група ЈН број 29/12, 41/12, 22/12, 14/12-ОПЦ, за партију број 4-мерне групе са екстерним ГПРС модемима за даљинско читавање полуиндиректне, за коју је јавни позив објављен у “Службеном гласнику Републике Србије”, број 1/2013 од 04.01.2013. године, наручиоца ЈП “Електродистрибуција-Београд”, у делу стручне оцене понуда и доношења одлуке о избору најповољније понуде број 148/37-14 од 25.07.2014. године и обавезује се наручилац да подносиоцу захтева надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 105.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема решења.

У тужби тужиоца, изјављеној преко пуномоћника 03.12.2014. године,

указује се да је приликом доношења оспореног решења тужени поступио противзаконито, те да је оспореним решењем повређено право тужиоца. Тужилац наводи да, приликом доношења решења, веће туженог органа није било састављено, нити је одлучивало у саставу шест чланова, иако Републичка комисија има седам чланова, а приликом одлучивања није сачињен записник о одлучивању и гласању. Истичу да је погрешено тужени у оспореном решењу нашао да су основани наводи подносиоца захтева, а који је усвојен у целисти, посебно када се има у виду да је конкурсном документацијом наведено да се узорак неће користити приликом оцењивања понуде. Тужилац наводи да је тужени погрешно наручиоцу наложио да понови фазу стручне оцене понуда и да уговор додели само на основу узорка, па чак и понуђачу чија је понуда 50% већа од понуде тужиоца, што је флагрантно кршење закона на штету тужиоца. Истиче да нигде у конкурсној документацији није предвиђена оцена испуњености техничких услова на основу узорка, како то захтева тужени орган од наручиоца. Указује у тужби да Закон о јавним набавкама прописује да конкурсну документацију саставља искључиво наручилац, а тужени орган нема право да самоиницијативно врши измене конкурсне документације и то након отварања понуде. Истичу да је нетачан навод подносиоца захтева да бројила тужиоца не задовољавају захтев из конкурсне документације за мерење и регистровање максималног и минималног напона и минималне струје. Тужени је без провере прихватио нетачне и злонамерне наводе подносиоца захтева, иако чланови комисије немају потребна техничка знања која се односе на ово. Ово посебно кад се има у виду да је конкурсном документацијом наручилац предвидео да се узорци не користе за оцењивање понуде, већ се усаглашеност понуђених добара оцењује на основу приложене документације и изјаве понуђача на обрасцу 9, а испитивање усаглашености предмета набавке је предвиђено приликом испоруке добара тачка 6.10. конкурсне документације. У тужби истиче и да тужени није поштовао рокове за доношење решења из члана 114., члана 118. став 7. Закона о јавним набавкама, јер се подносилац захтева изјаснио да наставља поступак 14.08.2014. године, а Републичка комисија није навела када је добила документацију и када је почео да тече рок за доношење решења, а није обавестила изабраног понуђача, овде тужиоца, да продужава рок за доношење решења, сходно члану 114. став 5. ЗЈН. Тужени у решењу наводи да је одлука донета 10.10.2014. године, а предметно решење изабрани понуђач је примио дана 05.11.2014. године. Такође, указује да је оспореним решењем погрешно означен и наручилац посла, јер је као наручилац наведен само Електродистрибуција Београд, иако постоји још три предузећа наручиоца и нејасно на које наручиоце се оспорено решење односи и коме је све оспорено решење уручено. Са свега изнетог, предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење у целисти.

У одговору на поднету тужбу, тужени орган указује да се у конкретном случају примењују одредбе раније важећег Закона о јавним набавкама ("Сл. гласник РС", бр. 116/2008). С тим у вези, указује да је чланом 105. ЗЈН-а регулисан начин рада Републичке комисије, где је у ставу 2. предвиђено да је за пуноважно одлучивање на седници потребно присуство већине од укупног броја чланова Републичке комисије, а ставом 3. да се одлука на седници доноси већином гласова од укупног броја чланова Републичке изборне комисије. Имајући у виду да је Републичка комисија донела једногласну одлуку на седници у присуству пет, од укупно седам чланова, о чему је састављан записник са 372. Седнице одржане дана 10.10.2014. године, као и пратећи

записник о већању и гласању, то је навод тужбе у том делу неоснован у целости. У одговору на тужбу тужени орган остаје у свему при наводима изнетим у оспореном решењу, сматрајући да су детаљно обраложени и да су дата упутства у поновном поступку шта треба да се испита у фази оцене понуде, а пре доношења одлуке о избору најповољнијег понуђача. Стога предлаже да се тужба као неоснована одбије.

У одговору на поднету тужбу, заинтересовано лице, преко пуномоћника, указује да је оспорено решење правилно и на закону засновано, те да основ за доношење одлуке о избору најповољније понуде мора бити оцена учињених понуда, у складу са обавезним упутствима које сваки понуђач мора да испуњава да би уопште могао да учествује у било ком поступку јавне набавке. У одговору даље указује да тужилац достављеним доказима (ЦТТ Report), нити достављеним узорцима бројила-мерних група, није доказао испуњеност услова његове понуде, односно усаглашеност достављених узорака са минимално техничким захтевима наручиоца, а да је тужени орган неспорно утврдио да наручилац у достављеној документацији нема писаних трагова да је уопште извршио стручну евалуацију техничких захтева и усаглашеност достаљених узорака са захтевима и да је неопходно да се у поновљеној стручној оцени мора извршити евалуација свих понуда. Даље истиче да у поступању по туженом решењу наручилац се није бавио озбиљном и документованом стручном оценом свих понуда, како му је тужени решењем наложио и донео је нову одлуку о избору најповољније понуде којом није доделио уговор овде заинтересованом лицу како инсинуира тужилац у својој тужби, већ је опет по оцени овде заинтересованог лица неисправну и неодговарајућу понуду тужиоца изабрао као најповољнију, ради чега је заинтересовано лице поднео захтев за заштиту права 03.02.2015. године, оспорио избор најповољније понуде поткрепљен необоривим доказима да је понуда тужиоца неодговарајућа. Са изнетих разлога, предлаже да се тужба одбије као неоснована, а тужилац обавезе да заинтересованом лицу надокнади трошкове за састав одговора на тужбу по адвокатској тарифи у износу од 45.000,00 динара.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 20.06.2017. године применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, у одсуству уредно позваних свих странака.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из поднете тужбе у смислу чл. 41 Закона о управним споровима, ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу и целокупних списа ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из оспореног решења произлази да је у предметном поступку јавне набавке-бројила и мерних група ЈН број 29/12, 41/12, 22/12, 14/12-ОПЦ, за партију број 4-мерне групе са екстерним GPRS модемима за даљинско читавање за који је јавни позив објављен у "Службеном гласнику Републике Србије", број 1/2013 од 04.01.2013. године, наручиоца ЈП "Електродистрибуција Београд", понуђач Д.Д. из ..., као овлашћени члан групе понуђача, поднео 04.08.2014. године захтев за заштиту права. Захтев је поднет након пријема Одлуке о избору најповољније понуде број 148/37-14 од 25.07.2014. године, где је као најповољнија понуда за партију број 4 изабран тужилац

као носилац Конзорцијума четири фирме. Тужени орган је усвојио захтев за заштиту права и наложио наручиоцу да понови фазу стручне оцене понуде за партију број 4 предметног поступка јавне набавке, нарочито ценећи понуду изабраног понуђача за наведену партију. Наручилац је посебно дужан да, у циљу стварања предуслова за избор најповољније понуде, изврши детаљан преглед достављених узорака изабраног понуђача и подносиоца захтева, у складу са достављеним доказима предвиђеним у поглављу V-5.1. конкурсне документације и то под редним бројем 7 за оспорену партију 4, о чему треба да сачини посебан записник или писани извештај у коме треба да наведе на који начин је извршен преглед и оцена узорака, те да за достављене узорке детаљно наведе које техничке карактеристике исти поседују и да ли испуњавају све захтеване техничке карактеристике прописане конкурсном документацијом. Након што на потпуни начин оцени да ли су достављене понуде и одговарајуће у смислу одредбе члана 2. став 1. тачка 18. ЗЈН, наручилац је дужан да на правилан и законит начин оконча предметни поступак јавне набавке, при чему је дужан да целокупну извршену стручну оцену понуда детаљно документује и образложи у извештају о стручној оцени понуде, те да одлуку коју буде донео, која такође мора да буде детаљно образложена у складу са одредбом члана 81. став 2. ЗЈН, достави свим понуђачима који су учествовали у конкретном поступку. Поступање на изложени начин ће омогућити накнадну објективну проверу фазе оцењивања понуде и одређивања основа за одлучивање наручиоца. Приликом спровођења поновљене фазе стручне оцене понуда и доношења одлука о избору најповољније понуде, наручилац је дужан да води рачуна да отклони све пропусте и неправилности које је Републичка комисија констатовала овим решењем.

Ово са разлога, што је увидом у оспорени извештај о стручној оцени понуда за партију број 4, Републичка комисија утврдила да у истим није наведено да је узорак наручиоца достављен, нити какве су карактеристике тог узорака, већ је у истом извештају и одлуци између осталог наведеног да је понуда изабраног понуђача за оспорену партију 4 исправна, одговарајућа и прихватљива. Прегледом достаљене документације, тужени је утврдио да у истој не постоји записник, нити било какав писани документ о прегледу и испитивању достаљених узорака предметних добара за партију број 4. Полазећи од разматраних навода које је у предметном захтеву за заштиту права истакао подносилац захтева, оспоравајући испуњеност техничких спецификација понуђеног добра изабраног понуђача, а имајући у виду напред утврђено чињенично стање, Републичка комисија указује да у конкретном случају наручилац није правилно спровео фазу стручне оцене понуда у погледу оцене да ли је понуда изабраног понуђача одговарајућа у смислу одредбе члана 2. став 1. тачка 18. ЗЈН.

Тужени налази да наручилац у свом решењу којим одбија захтев за заштиту права није се изјаснио у погледу околности да ли достављени узорак изабраног понуђача испуњава техничке спецификације описане “тачком 2.1.10. интерни часовник”. Разматрајући други део навода подносиоца захтева да узорак бројила мора да има и фабрички број, наручилац је у свом решењу изнео нетачну констатацију наводећи да се конкурсном документацијом нигде не тражи фабрички број бројила, занемарујући притом захтев постављен у делу конкурсне документације насловљеном као “Упутство и услови понуђача за сачињавање понуде” којом је предвиђено да узорци бројила чини обавезан саставни део понуде који морају бити запаковани у истој

пошиљци заједно са понудом тако да чине јединствену целину, при чему достављени узорак мора имати фабрички број, поред осталих тражених података у техничкој спецификацији. Тужени напомиње да због пропуста наручиоца да провери садржину достављеног ЦТТ извештаја од стране изабраног понуђача, није могла да узме у обзир аргументацију наручиоца изнету у решењу “да је исти неспорно утврдио да су серијски бројеви достављеног узорка изабраног понуђача идентични серијском броју у ЦТТ извештају јер се ради о серијском броју 50”, с обзиром на то да ће наручилац у поновљеној фази стручне оцене понуда када буде поступао по налогу из овог решења, а на основу садржине достављеног ЦТТ извештаја моћи на несумњив начин да утврди да ли је серијски број достављеног узорка изабраног понуђача идентичан серијском броју достављеном у ЦТТ извештају, а на коју околност је указао подносилац захтева у свом захтеву.

На основу изнетог суд налази да је правилно оспореним решењем у поступку у којем није било повреде правила поступка од утицаја на законитост одлучивања у овој управној ствари, обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање и правилну примену прописа на које се тужени орган позвао у образложењу оспореног решења, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Суд налази да су неоснованио наводи тужилаца да приликом доношења оспореног решења веће туженог органа није било правилно састављено, јер према образложено и приложеном записнику који је саставни део списка који је доставио тужени орган уз одговор на тужбу, се види да је комисија правилно састављена и да је одлучивање било према записнику о одлучивању и гласању правилно обављено и у складу са Законом о јавним набавкама.

По налажењу суда, неосновани су наводи у тужби да се према тексту у конкурсној документацији може закључити да се узорци неће користити за оцењивање понуда, јер је наручилац у делу III “Упутство и услови понуђачима за сачињавање понуде” предвидео да узорци бројила, који чине обавезана саставни део понуде, који морају бити запаковани у истој пошиљци заједно са понудом тако да чине јединствену целину, с тим да достављени узорак мора имати фабрички број, поред осталих тражених података у техничкој спецификацији, да морају бити идентични предметној јавној набавци, а за сваку партију за коју се подноси понуда доставља се по један узорак. По налажењу суда неосновани су и наводи у тужби да према конкурсној документацији усаглашеност понуђених добара се оцењује на основу приложене документације и изјаве понуђача на обрасцу 9, а да испитивање усаглашености предмета је предвиђено приликом испоруке добара према тачки 6.10 конкурсне документације. Суд налази да је тужени правилно закључио да ни у извештају о стручној оцени понуда ни о одлуци о избору најповољније понуде није наведено на који начин је извршен преглед и оцена достављених узорака, као што није наведено ни на основу којих чињеница и доказа је наручилац утврдио да је понуда изабраног понуђача одговарајућа, односно да су достављени узорци у складу са захтевима техничке спецификације дефинисане у поглављу 7 под називом “Техничке карактеристике предмета набавке” како је то и захтевано конкурсном документацијом.

Суд је ценио наводе тужбе да је као наручилац погрешно у оспореном

решењу означена “Електродистрибуција-Београд” д.о.о. а према списима је наручилац “Електропривреда Србије” Београд, али налази да овај недостатак односно грешка није имала утицаја на решавање управне ствари и увек се може исправити у смислу чл.209 Закона о општем управном поступку.

Суд је ценио све наводе тужбе за које је нашао да су неосноване и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, обзиром да је тужени дао довољне и јасне разлоге за своју одлуку коју у свему прихвата и овај суд.

Стога је, по оцени суда, правилно одлучио тужени орган када је усвојио захтев за заштиту права подносиоца захтева, заинтересованог лица у овом управном спору и наложио наручиоцу да због констатованих пропуста поново оцени понуде тужиоца и заинтересованог лица у фази поступка стручне оцене приспелих понуда.

На основу изнетог, Управни суд је налазећи да оспореним решењем није повређен Закон на штету тужиоца применом одредбе члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу другом диспозитива пресуде, суд је донео применом одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима, као и применом одредаба члана 153. став 1, 154. и 163. став 2. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, број 72/11...55/14) који се у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, па су заинтересованом лицу признати трошкови на име састава одговора на тужбу од стране адвоката, сагласно тарифном броју из Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, број 12/12)

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 22.06.2017. године, 5У. 15544/14

Записничар
Весна Оташевић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР